

Africa, 163,953,000; America 121,713,000; insulele Oceanice și regiunile polare, 7,500,400; Australia, 3,230,000; adică un total de 1,479,720,400 locuitori.

Un învățat englez, J. Holt. Scholing, se servește de aceste cifre, pentru a le complecta prin mai multe detalii interesante. Între altele d-sa ne arată cum e repartisată populația pe întreaga suprafață a globului.

Prin urmare din o mie de ființe omenestii: 448 locuiesc în Asia, 242 în Europa, 111 în Africa, 82 în America, 5 în Oceania și regiunile polare, și numai 2 în Australia. Din aceste cifre se constată că în Asia trăiește mai mult de jumătate de întreaga populație a pământului, în Europa aproape un sfert, în Africa a noua și în America a douăspre-zecea parte. Ceea ce privește Australia, populației totale e mai mică de câțeaia a orașului Londra.

Dacă examinăm acum și suprafețele comparate ale diferitelor continente găsim că:

Asia are o suprafață de	48,000,000	kilom. patr.
America are o	39,000,000	"
Africa	38,000,000	"
Europa	9,308,000	"
Australia	8,215,000	"
Oceania și reg. polare	8,000,000	"
Total pentru întregul glob	159,523,000	"

Vedem că în privința mărimii Europa nu are nici o importanță, și chiar de ar dispărea nu ar lăsa un gol tocmai mare. Să ne închipuim ce ar fi lumea, fără Europa și fără Europeni! O mare liniște pentru întregul glob! Dar acest mic colț de pământ conține o populație atât de deasă, că compănișă într'un cât-va lipsa de teritoriu. Iată, de alt-fel, cifrele comparate, relative la densitatea populației.

Europa are 28 de locuitori pe kilometru patrat; Asia 17; Africa 4; America 3; Oceania și regiunile polare 1; Australia 1 locuitor pentru 2 1/2 kilometri patrați. Densitatea mijlocie a populației totale e de 10 persoane pe kilometru patrat. În sfârșit de aci se vede că planeta noastră are ea medie pentru fie-care copil al ei mai mult de 10 hectare de pământ.

Prin urmare mai avem încă destul loc pentru locuitorii viitori, și nu e nevoie ca să ne strângem coatele pentru a-i primi.

Dar ni se va obiecta poate, că viitorul se presintă cu totul sub un alt aspect. Excedentul populației nu ne va amenința într-o zi, și va face din sărmani locuitorii ai pământului atâția muritori de foame, care se vor

bate pentru alimente și pentru o porțiune de aer respirabil?

Da, așa e, noi trebuie să răspundem și acestei chestiuni! O să vie un timp. — dacă creșterea populației se menține în proporția actuală, — când descendenții noștri nu vor avea mai mult de 80 arii (mai puțin de 1 hectar) de pământ pentru fie-care individ; în loc de 10 hectare, de care dispunem noi astăzi:

După socoteala d-lui Schooling, creșterea anuală a populației, poate fi evaluată la 5/1000. Cu alte cuvinte, pentru fie-care milion de persoane viețuitoare în 1891 au fost în 1892, -1,005,000 locuitori; în 1893, 1,010,025 locuitori; în 1894, 1,015,075 locuitori; în fine în 1895, 1,020,150, locuitori pe planeta noastră față de fie-care milion din 1891.

Dacă mai continuăm acest calcul ajungem la următorul rezultat:

In 1900	vor trăi pe pământ	1,548 milioane locuitori.
1950	"	1,986
2000	"	2,548
1020	"	2,960
2100	"	4,197
2200	"	6,910
2300	"	11,379
2400	"	18,738

Așa dar în 139 de ani, populația globului nostru se va îndoi (1891-2030)

Din cifrele de mai sus rezultă că în anul 2400 totalitatea locuitorilor pe întreaga suprafață a globului, va fi mai mare de cât numărul de hectare. În adevăr că planeta noastră are o suprafață pământească de 15,052 milioane de hectare; în care nu intră, bine înțeles, suprafața oceanelor și mărilor. De aci vedem că numărul hectarelor disponibile, e mai mic de cât acela al locuitorilor din anul 2400, așa că fie-care locuitor va dispune, ca medie, de o suprafață mai mică de cât un hectar.

D-l. Schooling ne mai previne că sporul anual de 5 la 1000, — pe care și-a întemeiat calculul, — e încă inferior față de cifra reală; dar d-sa spune că a preferat să păcătuiască printr'un exces de moderație.

Populația specială a fie-cărei țări din Europa, merită de asemenea o mică atențiune. Noi vom aia de aci că din o mie de Europeni locuiesc:

In Rusia	262 persoane
" Germania	130
" Austro-Ungaria	115
" Franța	107
" Anglia	106
" Italia	84
" Spania	48
" Belgia	17

„ România	16	„
„ Cele-lalte țări	105	„
Total.	1000	„

Dar dacă am lua în considerație densitatea populației, atunci să restitui totul această ordine. Belgia care are populația cea mai deasă, trece în listă cu 215 locuitori pe kilometru patrat, urmează apoi Anglia cu 125, Italia cu 105, Germania cu 95, Franța cu 72, Austro-Ungaria cu 68, România cu 44, Spania cu 36, Rusia cu 20 media celor-lalte țări e de 18. În fine pentru toată Europa, media e de 38 locuitori pe kilometru patrat.

Dacă trecem acum, la continentul Asiatic, găsim că cele 826 milioane; de locuitori, se repartizează ast-fel: China 350 milioane; Indiile engleze 278, 1/2 milioane; Japonia 40 milioane; Indiile orientale 39 1/2 milioane; Indiile franceze 19 milioane; Carea 10 1/2 milioane; Bismania engleză 7 1/2 milioane; Siberia 4 1/2; Afganistanul 4 milioane; Ceylonu 3 milioane; Arabia 2 1/4 milioane; și cele-lalte părți ale Asiei 67 1/4 milioane

Autoru 'și permite încă și alte excentrități aritmetice. El presupune că dacă am aduna la un loc cele 1,480 milioane de ființe omenestii și acordând fie-căreia câte o suprafață de un metru patrat, toți ar încăpea într'un parc patrat, a cărui latură să nu fie mai mare de 39 1/2 kilometri,

Un biciclist exersat, ar putea da ocol omenirii în 3 ore și jumătate.

Nu e destul că am grămadit întreaga omenire într'un parc îngrădit, acum trebuie să o mai și împachetăm. Lada destinată pentru acest scop, nu ar fi tocmai atât de colsală pe cât s'ar putea crede. Un cub a cărui latură să măsoare 1.140 metri ar fi de ajuns ca să primescă în el, pe toți locuitorii pământului. Acest colet, dacă s'ar depune în Hyde-Park (grădina în Londra) ar acoperi mai puțin de o treime din suprafața lui, și biciclistul de mai sus, l'ar putea ocoli în timp de șase minute.

Tradusă din franțuzește de A. H.

PAUL BRULAT

Sălbaticul cel bun

Béharut, prinț, tânăr sălbatec, venit din regiunile necunoscute, se grăbea să cunoască Parisul și civilizația noastră de care auzise atât. Măcar că noaptea era foarte înaintată și el părea ostent de călătoria lui cea lungă, mă rugă să-l însoțesc, fără de întârziere, în cele mai frumoase mahalale din orașul nostru. M'am învoit.

Cum ajunsesem pe o înălțime, de unde se zărea lumina îndepărtată, Béharut căzu de odată într'un extas adânc.

Se exprimă ast-fel:

—Parisul trebuie să fie un loc incântător. Om civilizat, ce fericiți sunteți! firea e sclavul vostru, toate plăcerile simțurilor și a spiritului vă fac o viață de fericiri. Străzile acestea, grădinele astea verzi și răcoroase, palaturile

astea mărețe vorbesc despre liniștea și puterea voastră. Noi n'avem de cât acoperișuri de paie, luptăm împotriva fiarelor, a insectelor periculoase, a pământului ingrat pe care mașini puternice îl fac roditor la voi. De la Marsilia, unde am stat două zile, am băgat de seamă blândețea și dragostea ce aveți între voi, politețea nespūsă a tuturor manierelor voastre....

Dar întrerupându-se de-odată, întreabă:

— Ce fac femeile astea a căror umbră se învârtesc mereu împrejurul nostru?

— Sunt, răspunsei niște nenorocite care se dau trecătorului, să-și câștige pâinea.

Fără să pară că se emoționează, răspunse:

— Haide în altă parte.... Trebuie să fie la aceste ceasuri târziu un loc în Paris, unde lumina să strălucească, unde se adună toată viața infocată a cetății voastre.

Ne duserăm. Pe drum, barbarul arătând cu degetul, niște ziduri înalte, în treabă:

— Ce monument e acesta?

— E un arsenal, răspunsei eu.

— Dar asta?

— O caravană.

— Si ăstă-l'alt?

— O temniță.... Iată locul unde sunt executați osindiții la moarte...

— Să grăbim pasul, zise Béharut...

Trecem printr-o mahala urâtă... Sunt nerăbdător să cunosc în sfârșit adevăratele măreții a civilizației voastre. Geniul, înțelepciunea voastră, are să mă însuflească să guvernez poporul meu, cărui îi doresc fericirea.

* * *

Dupe un ceas de mers, ajuserăm la marginea Senei... Orașul cel mare dormea; nici un sgomot nu turbura odihna ei. De-a lungul Senei, cât vedeai cu ochii, felinarele galbene și roșii, însemnau pe apă linii strălucitoare. În depărtare, arhitectura colosală a bisericii Notre Dame se urca în noapte ca o fantomă gigantică... Imprejurul nostru, casele baricadate, prăvăliile cu obloanele lăsate, luau înfățișări de fortărețe.

Béharut fu nemișcat.

— De ce, zise el, oamenii civilizați, se închid ast-fel, noaptea, îi-e teamă de animalelele sălbatice?

— Da, zisei, se tem unii de alții.

— Să ne grăbim, zise sălbatecul, pustiul ăsta mă îngheață.

* * *

Ajunserăm la Hale... Cel dintâi spectacol care ni se înfățișă ținu pe barbar nemișcat, atins. Era o cârciumă murdară de unde eșia un zgomot ne mai pomenit. Imprejurul meselor, se îngrămădea o mulțime compactă și beată de prostituate de rind, a căror glasuri chiorăiau ascuțite și strigătoare. O țintire stupidă era în privirile lor. În fund în atmosferă mănjită de fum, un bățan, mânca, înconjurat de fete de acelea,

Dar atenția lui Béharut păru că se schimbă. Pe pavaj niște cerșetori se

certați de la câștig. Pe împrejur, cu toate acestea, birturile și cârciumile străluceau de lumină. Cântece de bucurie, voci groase de bețivi, un sgomot mare de blide se amestecau cu uruitura căruțelor, care soseau din toate părțile pline de merinde. Toată viața Parisului de petrecere, a Parisului flămând și trăgând de moarte grohăia, oferind întristătorul contrast dintre lux și mizerie.

— Să fugim, zise Béharut.

* * *

Noptea înainta. În strada lărgită prin gol, era o tăcere revoltată, săturată de amenințări. Câte-va umbre grăbite treceau, urmând mijlocul drumului, ca, și cum s'ar fi ferit de un atac neașteptat—pe când, ici, colea, prostituate își mai preumblă umbrele lor cerșetore; care din când în când se măreau sau se micșorau foarte mult.

Cum trecem Sena, Béharut se opri de o dată, cu ochii țintă. — Acolo, sub pod, doarme oameni!

— Ce însemnează asta, zise barbarul.

— Oamenii care n'au locuință, răspunsei eu.

— Sunt oare printre d-voastră oameni care n'au domiciliu?

— Cum vezi.

— În țeleg, zise Béharut; Parisul e încă prea strimț pentru mulțimea pe care o atrage.

Dar ce spun biletele astea care sunt agățate de ziduri la toate casele?

— Aă însemnarea asta: Apartament de închiriat, chiar acum.

Sălbatecul se posomori și tăcu.... Pretutindenii era pustiu. Un bulevard lung se deschidea în fața noastră. Insoțitorul meu intra pe el; îl urmau.

* * *

De un sfert de ceas, merge fără să vorbim.

— În sfârșit, strigă deodată Béharut, iată un loc plăcut, grădina aceea publică pe care o văd acolo. Haide să ne odihnim acolo, căci sunt ostenit.

— Nu-ți voie să intru, observai eu; nu vezi zăvoarele acelea de fer?

Dar în acel monument două agenți apropiindu-se, ne priviră în obraz.

Ce vor cu noi oamenii zise ăștia? încet Béharut. De ce ne privesc așa?

— Nu știu, răspunsei eu.... Poate ne ia drept anarhiști.

— Ce sunt aceia anarhiști.

— Nemulțumiți cari au declarat război societății noastre.

Béharut tăcu. O berărie rămase deschisă în colțul unei străzi. Prin geam se iveau fețe galbene trase de desfrinare. Era târziu. Copacii aliniați regulat, se întristau de slujnicia lor. Putoroșenii nehotărâte se înălțau din pământ. Parisul se lungea ca un om ostenit sughituri, care exalau desgustul somnului bețivilor.

— Ce oră e? întreba Béharut.

Două ceasuri sună la un orologiu din vecinătate.

— Adio, zise barbarul, mă întorc în țările mele sălbatice.

După aceea plecă și se făcu nevăzut în întuneric.

Rolul femeii în igiena casnică

După întărcare, educațiunea fizică trebuie să continue în același sens și cu același scop: dezvoltarea unei organizațiuni capabile de a lupta cu cauzele externe cari ne amenință și tind a ne distruge. Hrana și îmbrăcăminte trebuie să potrivească cu constituțiunea copilului și usul lor nu trebuie să împiedice întru nimic dezvoltarea corpului. Astfel corsetul la fete trebuie cu ori-ce preț proscris.

O parte importantă din educațiunea fizică a copilului se rezemă și pe mișcări corporale. Acestea pot fi începute chiar de la al 4-lea an în sus și se compun din gimnastică, călărit, înotat și diferite jocuri. Se înțelege că aceste exerciții nu vor tinde a face din copil un acrobat, ci numai a-i dezvolta mușchii și se vor face cu mare circumspecțiune și numai în raport cu forța fizică de care dispune.

Aceste mișcări vor fi identice pentru baieți și pentru fete până la 12 ani; de la această vârstă în sus, deosebirele anatomice și fiziologice pronunțându-se, felul și intensitatea mișcărilor corporale vor fi deosibite pentru unii și pentru alții.

Tot aci trebuie să dic și câte-va cuvinte despre perniciosul obicei pe care-l au unii părinți de a supune copii prea de timpuriu la muncă intelectuală. Într-o epocă a vieții, când dezvoltarea corporală e puțin înaintată și creierul e încă departe de a fi dobândit calitățile pe cari le are la o vârstă mai înaintată, o activitate prea mare a acestui-a nu poate avea loc fără a influența în rău asupra sănătății generale a copilului.

În asemenea condițiuni suferă atât dezvoltarea corpului cât și a inteligenței selle și copilul devine apatic și indiferent pentru tot ce luminează inteligența, ridică sentimentele morale sau încălzește inima unui om cu creierul neistovit și cu corpul neobosit.

Învățământul, după cum prevede și legea, nu trebuie să începă înainte de împlinirea anului al 7-lea. De acea mamele cari și instruesc copii acasă trebuie să ție seama de această regulă basată pe considerațiuni științifice și în nici un cas să nu începă instrucțiunea copilului prin a-i încărea memoria cu fel de fel de nume, de țifre, de fapte și de versuri pe cari nici nu le înțelege, ci va căuta, din potrivă, a-i dezvolta simțurile și puterea de observațiune precum și pe acea de raționament, voința și calitățile sufletești.

Un alt factor important în igiena casnică e *curățenia*.

Din nenorocire însă necesitatea curățeniei, în cele mai multe cazuri, e reu înțelesă. Și e foarte probabil, că o mulțime de femei concep curățenia numai din punct de vedere *estetic*, iar nu și din cel igienic, de și acesta, fără îndoială, e cel mai important. Ca dovadă că nu mă înșel făcând această aserțiune, vă voi spune că mi s'a întâmplat adesea să ved adunate în câte un ungher întunecos din casă, sub o